

08/10 2014 **Μια άλλη Λυσιστράτη, της Αλεξάνδρας Καρακοπούλου-Τσίσσερ**

04:15 Γράφτηκε από **Alexandra Karakopoulou - Zisser**

Βαθμολογήστε αυτό το άρθρο

(10 ψήφοι)

Εκτύπωση

Βιέννη:

Η είδηση πως το Ξακουστό Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος θα έρθει στην Βιέννη για μια μόνο παράσταση, ήταν κάτι εντελώς απρόσμενο, μια δροσερή, ευχάριστη έκπληξη στην αρχή του χειμώνα. Ο Ελληνο-ιταλός σκηνοθέτης και σκηνογράφος αξιότιμος Κύριος Πιέρο Μπορντίν, ιδρυτής και διευθυντής επί χρόνια του Φεστιβάλ αρχαίου Ελληνικού θεάτρου που πραγματοποιείται κάθε χρόνο στο ρωμαϊκό πάρκο Carnuntum (Art Carnuntum), κάμποσα χιλιόμετρα έξω από την Βιέννη, έκανε πάλι το θαύμα του.

Αυτή την φορά επέλεξε ένα κλασικό «αρχαίο» έργο, την αγαπημένη όλων μας αριστοφανική κωμωδία, την Λυσιστράτη. Βέβαια όλο αυτό σε

μα πιο μοντέρνα εκδοχή της, με τον τίτλο Lysistrata Project, μια παράσταση που παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με αφορμή την έκθεση «Θεσσαλονίκη 316 π.Χ. -2014 μ.Χ., σταυροδρόμι πολιτισμών στον χώρο και το χρόνο».

Πραγματικά δεν ήξερα τι να περιμένω. Χάρηκα τόσο πολύ με την είδηση και την επιλογή του συγκεκριμένου έργου, που παρέβλεπα την οποιαδήποτε επιπλέον πληροφορία σχετικά με αυτό. Γνώριζα μόνο που θα γίνει, τι ώρα ξεκινά η παράσταση και το γεγονός πως ο αγαπημένος μου Διαπολιτιστικός Σύλλογος Μακεδονία στην Βιέννη, έβαλε για άλλη μια φορά το «χεράκι» του σε αυτή την εκδήλωση.

Μετά από κάμποσα χιλιόμετρα, φτάνοντας στον χώρο του Carnuntum μόλις είχε αρχίσει να νυχτώνει και τα ερωτηματικά στο κεφάλι μου είχαν αρχίσει να πολλαπλασιάζονται. Ο καταπράσινος εξωτερικός χώρος του αρχαιολογικού πάρκου ήταν στ' αλήθεια εντυπωσιακός. Αφού περάσαμε μέσα από το κεντρικό κτίριο και χαζέψαμε γρήγορα γρήγορα μερικούς από τους πέτρινους ρωμαϊκούς τύμβους και τα λάβαρα προχωρήσαμε σε έναν πέτρινο δρόμο, όπως και τότε, σκέφτηκα, όταν οι Ρωμαίοι με επικεφαλής τον ρωμαίο Αυτοκράτορά τους, τον Ξακουστό Μάρκο Αυρήλιο, ξαπόσταιναν ώρες ατελείωτες κάτω από τα δέντρα εδώ...

Ο τελικός μας προορισμός ήταν τα αρχαία ρωμαϊκά λουτρά. Σαν ένα κλασικό μεσογειακό σπίτι, με τα κεραμίδια και την αυλή μπροστά, φωτιζόνταν ζεστά, στο κέντρο του καταπράσινου πάρκου. Ο κόσμος, πολύς, είχε ήδη μαζευτεί και αρκετά φιλικά, γνώριμα αλλά και επίσημα πρόσωπα της μικρής μας ελληνο-βιεννέζικης Ομογένειας ήταν εκεί, με το εισιτήριο στο χέρι, έτοιμοι για να χαρούν κάτι τόσο γνώριμα ελληνικό στην αυστριακή κωμόπολη Πετρονέλ, κοντά στα σύνορα με την Σλοβακία.

Πριν μπούμε στην αίθουσα και κάτσουμε στις θέσεις μας, η παράσταση είχε ξεκινήσει και δεν το είχαμε πάρει χαμπάρι... κοιταχτήκαμε αρκετές φορές, προσπαθώντας να καταλάβουμε γιατί μια κοπέλα με τόσο έντονο βάψιμο και βλέμμα, που αν μπορούσε να σκοτώσει θα είχαμε πεθάνει όλοι μας από 10 φορές (τουλάχιστον), φώναζε στο πλήθος μονολεκτικά στα γερμανικά και στα ελληνικά ανοιγοκλείνοντας την κεντρική πόρτα. Περίεργα πράγματα μες την νύχτα στην μέση του πουθενά... Κι εκεί που είπαμε πως «λύσαμε το μυστήριο» ξεπρόβαλλαν και άλλες τρεις γυναίκες, η μια με κυπριακή προφορά, η άλλη με ιταλική και η τελευταία με ισπανική! Όλα αυτά ανάμεσά μας, μια αλληλεπίδραση μεταξύ ηθοποιών και θεατών, μια εντελώς διαφορετική θεατρική προσέγγιση θαρρώ.

Η διασκευή του έργου του Αριστοφάνη ήταν πολύ ενδιαφέρουσα, έτσι όπως μας παρουσιάστηκε σε αυτόν εδώ τον ιστορικό χώρο. Η γλώσσα, καυστική και ωμή, όπως την έχουμε στο μυαλό μας, αλλά προσαρμοσμένη στην τωρινή εποχή, κάτι που με κάνει να επαβεβαιώνω πως αυτό το θέμα είναι πέρα για πέρα διαχρονικό. Γυναίκες που χρησιμοποιούν την δύναμή τους, λεκτική και σωματική, θα μπορούσαν, ενώνοντας τις δυνάμεις τους, να πετύχουν το φαινομενικά ακατόρθωτο... να επβάλλουν και να επισφραγίσουν την ειρήνη σε όλο τον κόσμο. Τόσος πόλεμος για το τίποτα, τόσος εγωισμός, τόση εκμετάλλευση και για όλα αυτά υπάρχει λύση... μια «Λυσιστράτη» για όλους!

Ο σκηνοθέτης, αυτός ο κύριος που κρύβεται πίσω από την ελεύθερη απόδοση του «κλασικού» κειμένου, ο κύριος Γιάννης Παρασκευόπουλος, μέσα στο έργο αυτό στέλνει γυναίκες από χώρες μέλη της Ε.Ε. και σαν εκπροσώπους τις καθιστά παράδειγμα για όλους, υπενθυμίζοντάς μας πως η ζωή είναι μικρή και πως οι κλασικές ανθρώπινες αξίες υπάρχουν, αξίες που έχει νόημα να αγωνίζεται κανείς... ακόμη.

Όσο και σύντομο να ήταν αυτό το έργο, μας δημιούργησε μια αίσθηση «αφύπνισής», προβληματισμού και συνειδητότητας, πως ότι και αν κάνουμε, όσα χρόνια και αν περάσουν, το μόνο που αλλάζει είναι οι συνθήκες... όχι οι άνθρωποι. Μου άρεσε. Άρεσε και στον Μάρκο, που ήταν χαρούμενος, αφού μπορούσε να καταλάβει με την βοήθεια των ακουστικών που του δόθηκαν στην είσοδο, ακούγοντας παράλληλα την μετάφραση του έργου στα γερμανικά.

Όμορφη βραδιά... να έρθουν κι άλλες τέτοιες, παρακαλώ!

Δείτε την έκθεση εικόνων που ακολουθεί

Αλεξάνδρα Καρακοπούλου-Τσίσερ

Μου άρεσε!

159

Google +

Διαβάστηκε 335 φορές

Έκθεση εικόνων

View the embedded image gallery online at:

<http://www.iporta.gr/kosmos/antapokriseis/item/4257-mia-alli-lysistrati-tis-aleksandras-karakopoulou-tsisser#sigProGalleria931da5eade>

Κατηγορία : **Πόρτα στις Ανταποκρίσεις**

Περισσότερα σε αυτή την κατηγορία: « Έκθεση γλυπτικής στο Hatfield, της Ελπίδας Νούσα